

ler til Forsvarsvæsenet, og naar det ærede Medlem vilde drage en Sammenligning mellem den Tid og nu, tror jeg ikke, vi behøve at beskæftige os med dette. Om jeg ikke husker fejl, var det det ærede Medlem, der under Debatten efter Systemskiftet stærkt og bestemt fastslog, at nu kunde vi spare os for Bekymringer for Forfatningen, nu var den i gode Hænder. Jeg tror derfor, vi ganske kunne holde disse Betragtninger ude.

Det ærede Medlems Bemærkninger om Dannelsen af den saakaldte Krigsfond skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men det forekommer mig, at er det ærede Medlem bange for denne Fond, er den Fare til Stede i Forvejen ved Anmærningen paa Finansloven, thi det er ikke i og for sig Maaden, hvorpaa Pengene komme til Veje, men dette, at de overhovedet komme til Stede, som det kommer an paa. Jeg ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger om denne Krigsfond. Nu er det oplyst af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at denne Tankes Fader egentlig er en anden end Landstingsmand Piper. Jeg har set refereret i et socialdemokratisk Blad, at han ved en Grundlovsfest skulde have sagt, at det var Forudsætningen for Overenskomsten, at man fra Venstres Side har anerkendt, at denne Henlæggelse og Styrkelse af Reserfefonden skulde bruges i Forsvarsjemed. Jeg betvivler i højeste Grad, at den ærede Landstingsmand har sagt dette, det er f. Eks. heller ikke refereret i „Vort Land“, men jeg ønsker dog at sige, at et saadant Krav er aldrig stillet af Højre og derfor heller ikke imødekommet af os, saa den Forudsætning foreligger aldeles ikke.

Naar det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) saa en Betænelighed i, at denne Henlæggelse vilde øve et Pres paa Finanslovens frie Bevillinger, og ved en Opgørelse for en 15-Aars Periode paaviste, hvorledes disse ere stegne, maa jeg her minde om to Ting. For det første, at det ikke er en 15-aarig Periode, men kun en 5-Aars Periode, som Loven skal gælde for, og dernæst om det Tidspunkt, paa hvilket dette sker. Jeg kunde meget vel tænke mig, at en Foranstaltning som denne ikke var betimelig paa et hvilket som helst Tidspunkt, men det forekommer mig, at der ikke er Grund til at nære denne Betænelighed, naar man ser paa det, vi have gennemlevet i den senere Række af Aar, hvor Bevillingerne paa Finansloven ere stegne i meget betydelig Grad. Jeg

behøver blot at minde om f. Eks. Lønningslovene (Afbrydelse: Militærlovene!). Ogsaa det, ogsaa Militærlovene og Love vedrørende Trafikvæsenet, Tuberkulosevæsenet og en Række andre. Naar man er bange for, at denne Foranstaltning skal faa en uheldig Indflydelse paa Finanslovenes Udgiftsposter, er det, jeg beder erindret det Tidspunkt, hvorpaa det sker, og at det kun er for faa Aar, det gælder. Jeg tror derfor ikke, man behøver at nære de Betæneligheder, man gør, fra anden Side, og jeg skal atter anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

K. M. Klausen: Jeg maa fremdeles paastaa, at dette Lovforslag er en Indskrænkning i Rigsdagens Bevillingsret. Dette Lovforslag binder ikke alene det nuværende Folketing for næste Rigsdags-samling, men vil ogsaa binde det Folke-ting, der skal vælges i 1913, og ydermere det Folketing, som skal vælges i 1916. Jeg anser dette Lovforslag for den største Ydmygelse, der er fulgt med Skatteforliget. Det, som vi skulde have at raade over, er blevet bundet gennem dette Lovforslag, og det er vistnok fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) før sagde, at dette Lovforslag er Højres Ønske. Det er det, vi faa at føle ved alle Lejligheder, at det er Højres Ønsker og Villie og Tanker, der ere de raadende, og man kan derfor saa godt forstaa den Udtalelse, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) fremsatte under Forhandlingerne om Skattelovforslagene, at naar Højre gik med til Skatteforliget, var det, fordi det bandt Finansministeren paa Hænder og Fødder. Det vidner altsaa om den ydmygende Stilling, hvori Finansministeren er kommen. Han maa betale Skatteforliget med at lade sig binde paa Hænder og Fødder. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds havde sikkert Ret i denne Udtalelse og vilde sikkert heller ikke have fremsat den, hvis han ikke følte, han havde Ret deri.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) talte om, at Brandes, da han var Finansminister, havde udtalt sig om Nødvendigheden af at have en rigelig Kassebeholdning. Der er sikkert ingen Finansminister, der mere har følt denne Nødvendighed end netop Brandes. Lad os huske, hvorledes Stillingen var, da Brandes overtog sit Embede som Finansminister. I Juli Maaned 1909 havde vi laant 40 Mill. Kr. Det var da-